

Vlaams
Parlement

ingediend op **1853** (2018-2019) – Nr. 7
13 maart 2019 (2018-2019)

Verslag

namens de Verenigde Commissies
voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door Herman De Croo en Bart Caron

over het voorstel van decreet

van Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd,
Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen

houdende de tegemoetkoming
in de schade die aangericht is door rampen
in het Vlaamse Gewest

Samenstelling van de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid:

Voorzitter: Jos De Meyer.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Jelle Engelbosch, Daniëlle Godderis-T'Jonck, Sofie Joosen, Sabine Vermeulen, Peter Wouters;

Jos De Meyer, Bart Dochy, Tinne Rombouts, Johan Verstreken;

Herman De Croo, Francesco Vanderjeugd;

Els Robeyns, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Vera Celis, Matthias Diependaele, Bert Maertens, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, Tine van der Vloet;

Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, Michel Doomst, Jan Durnez;

Freya Saeys, Bart Tommelein;

Rob Beenders, Kurt De Loor;

Johan Danen.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin.

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting:

Voorzitter: Paul Van Miert.

Vaste leden:

Paul Cordy, Matthias Diependaele, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Jan Peumans, Paul Van Miert;

Maurice Helsen, Joke Schauvliege, Katrien Schryvers, Peter Van Rompuy;

Willem-Frederik Schiltz, Bart Somers;

Jan Bertels, Joris Vandenbroucke;

Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Annick De Ridder, Andries Gryffroy, Peter Persyn, Axel Ronse, Kris Van Dijck;

Robrecht Bothuyne, Dirk de Kort, Ward Kennes, Katrien Partyka;

Rik Daems, Marino Keulen;

Michèle Hostekint, Güler Turan;

Wouter Vanbesien.

Documenten in het dossier:

- 1853** (2018-2019) –
- Nr. 1: Voorstel van decreet
  - Nr. 2 en 3: Amendementen
  - Nr. 4: Verslag van de hoorzitting
  - Nr. 5: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
  - Nr. 6: Amendement

INHOUD

1. Toelichting van het voorstel van decreet	4
2. Algemene bespreking van 19 februari 2019	6
3. Verderzetting van de algemene bespreking na de hoorzitting van 26 februari 2019	10
4. Artikelsgewijze bespreking en stemming	13
5. Tweede lezing over het in eerste lezing geamendeerde voorstel van decreet	18
6. Stemming over het geheel.....	19
Tekst aangenomen door de commissie.....	20

De Verenigde Commissies voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid bespraken op 19, 26 en 27 februari en 13 maart 2019 het voorstel van decreet houdende tegemoetkoming in de schade die aangricht is door rampen in het Vlaamse Gewest.

Op 19 februari 2019 werd het voorstel van decreet toegelicht en besproken. Op 26 februari 2019 werd een hoorzitting gehouden met vertegenwoordigers van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV), Verenigde Hagel als gewasschadeverzekeraar voor de open teelten in Europa, en Assuralia, beroepsvereniging van Belgische verzekeringsondernemingen. Het verslag van de hoorzitting werd verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/4.

De amendementen op het voorstel van decreet werden gepubliceerd als *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/2 en 3.

Na afloop van de artikelsgewijze bespreking, die plaatsvond op 27 februari 2019, werd overeenkomstig artikel 75, 2, van het Reglement van het Vlaams Parlement een tweede lezing gevraagd over het geheel van het voorstel van decreet.

De tweede lezing vond plaats op 13 maart 2019 en verliep op basis van *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/5. Op de in eerste lezing aangenomen artikelen werd een amendement ingediend dat werd rondgedeeld als *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/6. Op 13 maart werd het voorstel van decreet in de verenigde commissies aangenomen.

1. Toelichting van het voorstel van decreet

Jos De Meyer deelt als commissievoorzitter mee dat de Vlaamse Regering op vraag van het Vlaams Parlement een politiek akkoord bereikt heeft over een brede weersverzekering als alternatief voor het Landbouwrampenfonds. Het voorstel van decreet is daar het gevolg van. Het bevat een overgangsregeling voor het vergoeden van landbouwrampen en kan rekenen op een brede ondersteuning die de land- en tuinbouwers meer dan verdienen.

Bart Dochy herinnert eraan dat het Vlaamse Gewest sinds de zesde staatshervorming bevoegd is voor het vergoeden van schade op het eigen grondgebied, die wordt veroorzaakt door rampen. In 2016 kwam er een decretale regeling voor algemene rampen, maar voor de landbouwrampen bleef tot nu de wet van 1976 gelden. Toen het programmadecreet voor 2019 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1746/1-15) bepaalde dat er vanaf 1 september 2019 voor landbouwschade geen beroep meer kan gedaan worden op de rampenfonds, was er een brede consensus dat er voor schade aan landbouwteelten snel een alternatief moest komen onder de vorm van een betaalbare brede weersverzekering. Met het voorliggende voorstel van decreet worden het Landbouwrampenfonds en het Algemeen Rampenfonds samengevoegd. In tweede instantie komt er een brede weersverzekering, die concreetiseerd moet worden in een besluit van de Vlaamse Regering.

Het nieuwe fonds treedt in werking op 1 januari 2020, wat betekent dat de datum van 1 september 2019 wordt verschoven naar 1 januari 2020 zodat dit jaar de huidige regeling nog van toepassing blijft. Na 1 januari 2020 treedt een overgangsperiode in waarbij in uitzonderlijke gevallen het Rampenfonds nog schade aan landbouwteelten kan vergoeden. Voorbeelden van uitzonderlijke gevallen zijn dat de verzekeringsmaatschappijen in gebreke blijven of dat de som van de geleden schade over heel Vlaanderen in een bepaald jaar 100 miljoen euro overschrijdt. Om landbouwers te stimuleren een verzekering af te sluiten, komt wie minder dan 25 procent van zijn teelten verzekerd heeft, niet in aanmerking voor de uitzonderlijke vergoeding. Wie tussen de 25 en 50 procent verzekerd heeft, kan voor de teelten waarvoor hij niet verzekerd is, 40 procent vergoeding krijgen. Voor wie

meer dan 50 procent van zijn teelten verzekerd heeft, bedraagt de vergoeding van de niet-verzekerde schade maximaal 80 procent. Die percentages gelden voor 2020, maar zullen lineair afgebouwd worden om te eindigen op nul in 2025. Voor wie het financieel moeilijk heeft, gelden uitzonderingen, zoals voor personen die uitstel kregen om hun bijdrage aan een socialeverzekeringsfonds voor zelfstandigen te betalen.

De brede weersverzekering wordt ingevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering. Daarover is er een politiek akkoord. De Vlaamse Regering zal het zo regelen dat de overheid een deel van de premie van de private verzekeringsmaatschappij betaalt, namelijk 65 procent ervan tot 2026. Dan volgt er een evaluatie. De verzekering moet voldoen aan enkele criteria. Zo moet ze zes risico's dekken: vorst, stormen, hagel, ijs, hevige of aanhoudende regen en ernstige droogte. Ze moet alle openluchtteelten beslaan en moet een vergoeding uitkeren zodra de schade groter is dan 20 procent. Die 20 procent wordt bepaald op basis van de gemiddelde opbrengst van de laatste drie jaar of van drie van de laatste vijf jaar, met uitzondering van het beste en het slechtste jaar. Er mag geen koppeling zijn met de toekomstige productie en de berekening van de vergoeding moet gebeuren volgens een rekenmodel dat voorgelegd wordt aan de Vlaamse Regering. De verzekering moet twaalf maanden beslaan.

Voor 2020, 2021 en 2022 wordt 65 procent van alle premies vergoed. Daarna is de teelthoeveelheid of het areaal dat verzekerd kan worden met een overheidssubsidie van 65 procent, beperkt tot de maximale oppervlakte die aangegeven is in de referentiejaren 2020, 2021 en 2022. Voor de andere teelten is er dan maximaal een subsidie van 65 procent. Hoe hoog dat percentage werkelijk zal zijn, hangt af van het budgettaire kader. Nieuwe landbouwers krijgen de mogelijkheid om drie jaar lang 65 procent van de premie gesubsidieerd te krijgen.

Francesco Vanderjeugd is tevreden met het voorstel van decreet. In de vorige regeerperiode heeft zijn partij via Lydia Peeters en Karlos Callens trouwens een voorstel van resolutie ingediend dat overeenkomt met de brede weersverzekering (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1521/1). Hijzelf heeft sinds zijn eerste dag in het Vlaams Parlement op die nagel geklopt. Dat de verzekering er vorige regeerperiode niet kwam, had te maken met het gemeenschappelijk landbouwbeleid dat pas nu een subsidie tot 65 procent toestaat. Minister-president Geert Bourgeois en voormalig minister van Landbouw Joke Schauvliege hebben dan ook onmiddellijk actie ondernomen om een brede weersverzekering mogelijk te maken.

Open Vld is tevreden met de overgangsregeling en de fade-out, maar pleit wel voor transparantie: alle gegevens dienen te worden bezorgd aan de private verzekeringsmaatschappijen zodat zij, op basis van de juiste gegevens, een goede verzekering kunnen aanbieden. Via een goede sensibilisering van landbouwers kunnen voldoende inschrijvingen worden verwacht, al is er momenteel nog wel wat voorbehoud.

De bestaande regeling was financieel niet meer haalbaar voor Vlaanderen, want de rampen volgden zich jaar na jaar op. Daarbij werd duidelijk dat de politieke wil ontbrak om hier voor de toekomst nog grote bedragen voor te reserveren. De brede weersverzekering zorgt voor een alternatieve vorm van schadevergoeding. Het is een mooi voorbeeld van gedeelde verantwoordelijkheid: de overheid dekt nog bepaalde risico's; de landbouwer krijgt een subsidie vanuit Europa om zijn verzekeringspremie te betalen; de private verzekeringsmaatschappijen nemen hun maatschappelijke verantwoordelijkheid.

Jelle Engelbosch deelt mee dat zijn partij sinds vorige regeerperiode eveneens aandrang op een rationalisering van het Landbouwrampenfonds. Hij is dan ook blij met het voorstel van decreet dat, gecombineerd met een besluit van de Vlaamse

Regering, voor heel Vlaanderen een brede weersverzekering zal mogelijk maken. Heel wat landbouwers willen meewerken en zelf verantwoordelijkheid nemen, maar daarvoor moeten verzekeraars eerst een verzekering tegen weersomstandigheden aanbieden. Hij hoopt dat dit voorstel van decreet en het besluit van de Vlaamse Regering de sector daartoe zullen overhalen. De beleidsmakers moeten de kosten in de gaten houden zodat een landbouwer zelfstandig kan intekenen en niet verplicht is zich via een vakorganisatie of producentenorganisatie aan te sluiten. Het is ook zaak de weersverzekering bekend te maken bij de landbouwers.

2. Algemene bespreking van 19 februari 2019

Bart Caron kaart een aantal pijnpunten aan over de wijze waarop het voorstel van decreet tot stand kwam. Met het programmadecreet schrapte het Vlaams Parlement teelt- en oogstschade uit het Rampenfonds zonder dat daarvoor op dat moment een alternatief bestond. *Bart Dochy* en *Jos De Meyer* hebben dan op assertieve wijze gepleit voor een alternatief, want de Vlaamse Regering wil zelf niet meer instaan voor schadevergoedingen en wil dit via een verzekering aan de private markt toevertrouwen. Dat kan een legitieme keuze zijn, maar momenteel is er onvoldoende informatie om dat op zijn waarde te beoordelen.

De Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij was heel kritisch over het ontbreken van een alternatief en pleitte sterk voor het behouden van het Landbouwrampenfonds. Het is immers verstandig om iets pas af te schaffen als er een alternatief voorhanden is. Zelfs *Lydia Peeters* was het daarmee eens, wat de spreker afleidt uit haar schriftelijke vraag over het 'Programmadecreet 2019 – Advies SALV inzake Landbouwrampenfonds' (*Schriftelijke vragen* VI.Parl. 2018-19, nr. 54 aan minister *Joke Schauvliege*). Daarop kwam echter het geruststellende antwoord dat er een oplossing zou zijn tegen 1 september 2019. In december 2018 trok *Jos De Meyer* nog een vraag om uitleg in over de vooruitgang van het dossier brede weersverzekering, en in antwoord op een schriftelijke vraag van *Francesco Vanderjeugd* over de 'Stopzetting Landbouwrampenfonds – Invoering brede weersverzekering' (*Schriftelijke vragen* VI.Parl. 2018-19, nr. 79 aan minister *Joke Schauvliege*), verwees minister *Joke Schauvliege* dan weer naar een marktbevraging van het Departement Kanselarij en Bestuur, waar voorts niets meer van vernomen werd.

Bart Caron heeft in die periode meermaals twijfels geuit over de haalbaarheid van een private weersverzekering. Maar dan was er plotseling witte rook, niet in de beslissingsfiches van de Vlaamse Regering, maar in het voorwoord van de voorzitter van de Boerenbond in het ledenblad *Boer en Tuinder* van 24 januari 2019. Daarin was minutieus te lezen hoe de Vlaamse Regering tot een akkoord was gekomen. Zelfs de subsidiepercentages en de teeltrisico's stonden in het artikel. Het parlementslid heeft nadien vergeefs gezocht in de beslissingen van de Vlaamse Regering naar dat akkoord. Blijkbaar weet de Boerenbond sneller dan het parlement wat de regering beslist.

Het is goed dat een oude wet op het Rampenfonds wordt gemoderniseerd en samengevoegd met een nieuwe regeling voor landbouwschade. Alleen is het geen deugdelijke werkwijze om zo'n belangrijk decreet zonder adviezen door het parlement te jagen. De verzekeringssector en de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij moeten gehoord worden over de haalbaarheid van een brede weersverzekering met liefst meer dan één aanbieder, zodat er in het belang van de landbouwers concurrentie kan spelen. Het zou ook wenselijk zijn dat de Raad van State advies uitbrengt, minstens over de bevoegdheid van het Vlaams Parlement om deze aangelegenheid bij decreet te regelen. Als de reacties van de adviesverleners positief zijn, zal Groen het voorstel van decreet goedkeuren omdat het zeker een oplossing wil voor weersrisico's die het inkomen van de landbouwer aantasten.

Daarvoor moet het voorstel van decreet wel robuust genoeg zijn, en de enige manier om dat te weten is via adviezen en hoorzittingen.

Het is vreemd dat het voorstel van decreet maar drie korte artikelen bevat over de brede weersverzekering en dat voor het overige de hele regeling uitbesteed wordt aan de Vlaamse Regering. Voorlopig wordt enkel de 65 procentsubsidie vastgelegd en hangt een verdere regeling af van de goodwill van de Vlaamse Regering. Het is daarom noodzakelijk om een meer concreet uitvoeringskader in het voorstel van decreet te verankeren.

Door de klimaatverandering neemt het aantal rampen toe. Het zou goed zijn als er uit schadegevallen ook lessen getrokken worden zodat landbouwers klimaatadaptatiemaatregelen kunnen nemen. Zo kan het beter zijn om grasland te zaaien op erosiegevoelige hellingen waar andere teelten al eens weggespoeld werden, of bepaalde percelen erosiebestendiger te maken. Daarvoor heeft het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) reeds verschillende methodes ontwikkeld. Wie maatregelen neemt om zijn gronden op de klimaatproblemen voor te bereiden, zou beter vergoed moeten worden dan wie zijn teeltwijze niet aanpast. Dat staat niet in het voorstel van decreet en wordt hopelijk nog opgenomen in de uitvoeringsbesluiten.

Een heikel punt bij landbouwrampen is het berekenen van de schade. Een hectare mais heeft een heel andere waarde dan een hectare intensieve bioteelten of groententeelt. De regelgeving moet garanties bieden dat de verzekering de reëel geleden schade vergoedt, en niet een standaardbedrag per hectare.

Ook *Jan Bertels* laakt de afschaffing in het programmadecreet van een tegemoetkoming uit het Rampenfonds, zonder dat een alternatief werd aangeboden. Het opnemen van overgangsbepalingen is positief, maar de verzekeringssector moet zeker gehoord worden over de haalbaarheid en inhoud van de beoogde verzekering. Werd reeds nagedacht over de uit te keren schadevergoedingen, overgangperiode, staatssteun en hoogte van de verzekeringspremie? Verder zijn er uiteraard ook uitvoeringsbesluiten nodig. En werden in de meerjarenbegroting de nodige middelen voorzien? De indieners vragen het parlement om een voorstel van decreet goed te keuren waarvan de financiële dekking niet verzekerd is in een document van de regering.

Björn Rzoska vindt in de meerjarenbegroting evenmin reserves om de voorgestelde regeling te financieren. Nochtans zei Jelle Engelbosch in een interview met het Belang van Limburg dat er tot het jaar 2027 ongeveer 20 miljoen euro per jaar nodig is. Klopt dat bedrag en waar staat het in de meerjarenbegroting? In hetzelfde artikel stelde Jelle Engelbosch dat er 91,5 miljoen euro voorzien was voor het Algemeen Rampenfonds en 30,7 miljoen euro voor het Landbouwrampenfonds. Deze bedragen lijken realistisch, want in het gecoördineerde antwoord van minister Joke Schauvliege op een schriftelijke vraag van Tinne Rombouts antwoordde de minister dat de betalingen uit het Landbouwrampenfonds 29,6 miljoen euro bedroegen (*Schriftelijke vragen* VI.Parl. 2018-19, nr. 36 aan minister Joke Schauvliege). *Björn Rzoska* vraagt aan Jelle Engelbosch om volgende passage uit dat persartikel uit te leggen: "Als we het risico niet alleen bij de boeren en de overheid maar ook bij de verzekeringssector leggen, is iedereen winnaar in dit verhaal.". Als de betaalde vergoedingen ongeveer 30 miljoen euro bedragen en de overheid nu 20 miljoen euro zal geven aan de verzekeringsmaatschappijen, bij wie zit dan de winst? En is de verzekeringssector klaar en bereid om weersverzekeringen aan te bieden?

Paul Cordy herinnert eraan dat Vlaanderen heel wat zaken waarvoor het bevoegd geworden is, gerationaliseerd heeft. Dat gebeurt nu ook met het Landbouwrampenfonds. Zo'n fonds is immers niet meer het beste instrument. Een brede weersverzekering is een modernisering en rationalisering.

Tinne Rombouts wijst erop dat het beschermen van landbouwers tegen extreme weersomstandigheden al tien jaar een item is in de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Hierover werden reeds tal van gesprekken gevoerd met verzekeraars, maar zij hadden geen pasklare formule voor de land- en tuinbouwsector. Maar nu Europa het licht op groen zet voor een subsidie, worden verzekeringssystemen plots haalbaar, al is een brede weersverzekering zowel voor de land- en tuinbouwsector als voor de verzekeringssector nog een nieuw te verkennen terrein. Landbouwers moeten kunnen kiezen tussen maatschappijen met een correcte prijszetting. Het is aan het parlement om dat op te volgen. De verantwoordelijkheid bij de verzekeraars leggen, houdt ook in dat het parlement niet alle details vooraf kan vastleggen, waardoor voldoende ruimte moet worden gelaten voor de uitvoeringsbesluiten. Tot slot is ook een goede bekendmaking onder landbouwers nodig. Of er nog een advies mogelijk is van de Raad van State, kunnen de indieners best zelf beoordelen. Het is in elk geval geruststellend dat er in de buurlanden reeds brede weersverzekeringen operationeel zijn, wat wijst op de werkbaarheid ervan.

Herman De Croo bevestigt dat er door het verdwijnen van het Landbouwrampenfonds een alternatief noodzakelijk werd. De regeling is nodig omdat heel wat landbouwers niet meer in staat zijn om de opgelopen schade zelf te betalen. Het is goed dat de wetgever het kader bepaalt en dat de regering er met de uitvoeringsbesluiten op een flexibele manier invulling aan kan geven. In tegenstelling tot de autoverzekering is de brede weersverzekering niet verplicht. De hagelverzekering bewijst dat mensen niet geneigd zijn zich aan te sluiten indien de premie hoog is en de schade onzeker. De brede weersverzekering heeft echter een gedeelde bijdrage van overheid en verzekerde, wat een goede zaak is. 65 procent van de verzekeringspremie zal gesubsidieerd worden door de overheid die daarvoor kan putten uit een Europees fonds, en 35 procent wordt gedragen door de verzekerde. Wie zal echter de schade vaststellen en bepalen wat vergoed wordt en wat niet? Wie bepaalt de hoogte van de schadevergoeding? Een en ander zal in de praktijk moeten worden getest. Dat neemt niet weg dat alles in detail moet worden geregeld. Pas als de regeling er is, kunnen praktijk en rechtspraak zich ontwikkelen. Net zoals bij de autoverzekering kunnen premie en vergoeding afhankelijk gemaakt worden, bijvoorbeeld van teelten op erosiegevoelige hellingen.

Jan Bertels heeft een aantal punctuele opmerkingen die hij aan de indieners van het voorstel van decreet wenst voor te leggen. In artikel 5 vindt hij het onvoldoende duidelijk waar het verschil wordt gelegd tussen 'constructies' en 'verplaatsbare constructies die voor bewoning worden gebruikt'. Dit zal in de toekomst mogelijk tot interpretatieproblemen leiden. En is artikel 6, 5°, in verband met het statuut van zelfstandige, wel terecht overgenomen uit het decreet van 2016 op het Rampenfonds? In artikel 11 wordt de bewoording in paragraaf 3 "als dat nodig is" best vervangen door de juridisch correcte term "in voorkomend geval". Het is immers zo dat de aanvrager in dat bepaalde geval een brief krijgt en dat niemand meer dient te beoordelen of dat nodig is. In artikel 15 wordt verwezen naar "artikel 12, §2", waar dat "11, §3" moet zijn. En wat is de bedoeling van artikel 18? Het artikel lijkt de schorsende werking bij de uitvoerbaarheid van een vonnis te willen beperken, terwijl in de algemene toelichting het omgekeerde wordt gesuggereerd. Daarbij komt nog dat dit artikel een risico van bevoegdheidsoverschrijding inhoudt omdat het Gerechtelijk Wetboek hiermee impliciet aangepast wordt. Waarom laten de indieners die tegenstrijdigheid bestaan? De intentie van de indieners mag dan goed zijn, ze nemen onverantwoorde juridische risico's die de landbouwers kunnen schaden.

Bart Dochy antwoordt dat wie schade heeft aan teelten, per definitie een zelfstandig statuut heeft. Artikel 5 gaat over vergoedingen van het Rampenfonds. Dat vergoedt in principe enkel niet-verzekerbare schade. Enkel voor wie de verzekeringspremie niet kan betalen, wordt daarvan afgeweken. Artikel 6, 5°, staat volledig los van de weersverzekering en gaat over onroerende goederen. Artikel 6, 6°, gaat over land-

bouwschade. Wil het Rampenfonds die vergoeden, moet de landbouwer minstens 25 procent van zijn teelten verzekerd hebben. Als de landbouwer, een zelfstandige die dus geen leefloon kan krijgen, financiële problemen kan aantonen, bijvoorbeeld doordat hij uitstel van betaling van sociale bijdrage kreeg, geldt die verplichting niet.

Jan Bertels vraagt of de landbouwer of een andere zelfstandige dan niet kan genieten van de uitzonderingsbepaling in artikel 6, 5°, en zijn onroerende goederen kan vergoed zien als hij financiële problemen heeft. De voorwaarde is immers dat hij een leefloon ontvangt, wat hij als zelfstandige niet kan.

Bart Dochy antwoordt dat die passage werd overgenomen uit het decreet van 2016. Hoewel het interessant is om de correctheid te onderzoeken, heeft het niets te maken met de brede weersverzekering op zich.

Bart Caron wijst erop dat de brede weersverzekering een private verzekering is, weliswaar met een subsidie, maar zeker geen liefdadigheid. Zal het nieuwe systeem globaal even voordelig zijn voor de landbouwers als het oude? Een privatisering gaat immers doorgaans van de veronderstelling uit dat de private sector het voor minder geld doet dan de overheid. Aangezien er nog geen uitvoeringsbesluiten zijn, is het onduidelijk wie de schade zal opmeten en zal bepalen wat er vergoed wordt. Vandaag gebeurt dat door schadecommissies, waarbij de sector zelf betrokken is, maar hoe verloopt het in de toekomst?

Bart Dochy legt uit dat er voortaan een bijdrage van de landbouwer gevraagd wordt. Een verzekeringsmaatschappij maakt geen geld, maar kan alleen de middelen verdelen die via premies verzameld worden. Enkel bij grote rampen, met meer dan 100 miljoen euro schade, zal het Rampenfonds nog optreden. Louter financieel is het dus geen betere optie. De landbouwer krijgt wel meer duidelijkheid en de zekerheid van een veel snellere uitbetaling. Het is immers niet meer nodig dat een weersomstandigheid officieel als ramp erkend wordt. Toen het nog een federale bevoegdheid was, kon de uitkering enkele jaren op zich laten wachten. Nu Vlaanderen bevoegd is, wordt dat gereduceerd tot anderhalf jaar. Elke geïnteresseerde verzekeringsmaatschappij moet een polisvoorstel bezorgen aan de Vlaamse Regering met daarin een rekenmodel voor premies en vergoedingen, op basis van de teelt, de grondsoort, de ligging van het perceel en dergelijke. De schadebepaling zal in ieder geval objectiever zijn dan nu het geval is met de schattingscommissies.

Francesco Vanderjeugd wijst erop dat door frequente rampen de druk op de overheidsfinanciën onhoudbaar werd. Dat is de reden waarom het Landbouwrampenfonds afgeschaft werd. De brede weersverzekering zal ervoor zorgen dat landbouwers toch een vergoeding krijgen voor hun schade. Het klopt dat de landbouwer nu een premie zal moeten betalen, maar een verzekering verschaft in elk geval de nodige stabiliteit.

Bart Dochy verwijst naar de financiële voorzieningen die zouden ontbreken en stelt dat het bedrag dat in de meerjarenbegroting voorzien werd voor rampenschadevergoedingen steeds een provisie en dus nooit correct was. In 2016, 2017 en 2018 werd daar naast de vastgelegde provisie, nog heel wat geld uit de algemene middelen voor gebruikt. Voortaan valt de overheidskost beter te ramen omdat de overheid een vast percentage van de weerverzekeringspremie subsidieert en ze de schade alleen vergoedt bij heel uitzonderlijke weersomstandigheden. In de meerjarenbegroting staat jaarlijks 13 miljoen euro voor het Fonds voor Lastendelging. Dat geld zal, aangevuld met middelen uit de landbouwbegroting, gebruikt worden om de premie van 65 procent te subsidiëren. De exacte financiële impact is niet zomaar in te schatten omdat het niet duidelijk is hoeveel landbouwers zich wanneer zullen verzekeren en hoe hoog de premies zullen zijn. In Nederland, met driemaal meer landbouwgrond dan in Vlaanderen, blijven de overheidssubsidies voor de weersverzekering onder de 20 miljoen euro.

Björn Rzoska repliceert dat het Fonds voor de Lastendelging meer vergoedt dan landbouwschade. Die middelen zullen dus niet volstaan voor de nieuwe verzekering.

Bart Dochy wijst erop dat de laatste jaren 90 procent van de middelen van dat fonds naar landbouw gaat. Sinds 2005 valt overstromingsschade voor private woningen onder de brandverzekering. Sinds 2016 wordt de esthetische schade niet meer door het fonds vergoed. Ook is het aantal liters regen dat een uitzonderlijke toestand kenmerkt, aangepast. Weersomstandigheden worden ten slotte maar als uitzonderlijk aanvaard als ze zich statistisch gezien eens om de dertig jaar voordoen en niet meer om de twintig jaar.

Jan Peumans stelt voor om een legistisch advies te vragen aan de diensten van het Vlaams Parlement. Als voorzitter van het parlement kan hij na een gemotiveerde aanvraag van de volksvertegenwoordigers ook een advies van de Raad van State vragen, maar hij kan dat, zelfs na goedkeuring in de commissie, ook uit hoofde van zijn voorzitterschap doen. Het is zijn eerste zorg dat de regeling duidelijk is.

Jan Bertels is het voorstel van de parlementsvoorzitter genegen en wil eveneens dat alles juridisch correct verloopt.

Jos De Meyer stelt als commissievoorzitter voor om eerst in te gaan op het verzoek voor een hoorzitting met de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij en de verzekeringssector, en om reeds een legistisch advies te vragen aan de diensten van het Vlaams Parlement. Nadien kan de bespreking van het voorstel van decreet worden hervat, conform de procedures vervat in het Reglement van het Vlaams Parlement.

3. Verderzetting van de algemene bespreking na de hoorzitting van 26 februari 2019

Op 26 februari 2019 organiseerden de verenigde commissies een hoorzitting met vertegenwoordigers van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, Verenigde Hagel als gewasschadeverzekeraar voor de open teelten in Europa, en Assuralia, beroepsvereniging van Belgische verzekeringsondernemingen (*Parl.St. VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/4*). Op 27 februari 2019 werd de algemene bespreking van het voorstel van decreet verdergezet.

Bart Dochy deelt mee dat de meerderheid op basis van de hoorzitting en het legistisch advies van de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement een tweede reeks amendementen heeft ingediend. Het betreft zuiver technische aanpassingen die op zich niets fundamenteels wijzigen aan de basisdoelstellingen van het voorstel van decreet. Het intern legistisch advies werd aangevraagd naar aanleiding van de opmerkingen van Jan Bertels. Daarover hebben de indieners van het voorstel van decreet intens overlegd met de kabinetten van ministers Geert Bourgeois, Liesbeth Homans en Koen Van den Heuvel en er werd ook advies ingewonnen bij het Departement Kanselarij en Bestuur. Tijdens dit overleg werd benadrukt dat het voorstel van decreet voor het gedeelte algemene rampen verder bouwde op het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest en het advies nr. 58.811/1 dat hierover door de Raad van State werd verstrekt (*Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 695/1*).

De indieners van het voorstel van decreet hebben op basis hiervan geconcludeerd dat er verschillende mogelijkheden zijn om een aantal bepalingen wetgevingstechnisch correct te formuleren. Er werd afgesproken om slechts een aantal legistische suggesties te volgen. Een aantal gecontesteerde bepalingen zijn immers afgeleid uit het basisdecreet van 2016 waarover in het verleden nooit opmerkingen werden gemaakt en dat in de praktijk tot een vereenvoudigde regeling heeft geleid. De

amendementen die wel worden neergelegd zullen tijdens de artikelsgewijze bespreking worden toegelicht. Ze hebben enkel tot doel om het voorstel van decreet juridisch robuuster te maken.

Jan Bertels deelt mee dat hij voor de artikelen 15 en 16 een amendement zal neerleggen om technisch-juridische onvolkomenheden recht te zetten. Daarnaast is het hem een raadsel waarom de legistische adviezen van de directie Decreetgeving niet gevolgd worden, onder meer voor de aanpassing van het opschrift van het voorstel van decreet, en inzake het verwarrende woordgebruik 'tegemoetkoming' versus 'vergoeding'.

Bart Caron trachtte al een hele tijd de door de Vlaamse Regering bestelde marktstudie te bemachtigen over de brede weersverzekering, uitgevoerd door AON Risk Solutions. De studie werd pas na de hoorzitting, op de avond van 26 februari vrijgegeven, wat erg laat is voor de bespreking van een voorstel van decreet de dag erna. Bovendien beschikken de parlementsleden nog niet over de bijlage waarin alle gegevens in tabelvorm worden samengebracht.

Tijdens de hoorzitting van 26 februari 2019 bleek overigens dat in Nederland slechts 10 procent van de landbouwers een brede weersverzekering heeft en dat slechts 10,5 procent van de Vlaamse fruittelers zich heeft verzekerd tegen hagelschade. Die twee percentages bewijzen de beperkte aantrekkingskracht van dergelijke producten. De heer Schreuder wijt dat aan taksen op de verzekeringen, maar vermoedelijk gaat het gebrek aan interesse toch iets verder. De AON-studie is volgens de verzekeraars gebaseerd op onbetrouwbare en onvolledige data waardoor ze geen goede inschatting kunnen maken van het risico. Ze houden het bij voorzichtige hypothesen. Er is sprake van premies tussen de 10.000 en 30.000 euro. Zelfs als 65 procent ervan gesubsidieerd wordt, is dat aanzienlijk. Als alle landbouwers in Vlaanderen zouden meedoen, zal Vlaanderen jaarlijks meer betalen dan beide rampenfonds de voorbije tien jaar aan landbouwers uitkeerden. Bart Caron kan deze redenering niet hardmaken aangezien de berekening stoelt op verschillende hypothesen, maar het hele voorstel van decreet is helaas op wankele hypothesen gebaseerd. Het haast- en spoedwerk is er gekomen door de onzindelijke beslissing om via het programmadecreet een bestaande regeling af te schaffen en te voorzien dat die moet worden vervangen door een nog niet bestaande weersverzekering, gecombineerd met een uitdovend Landbouwrampenfonds gebaseerd op onbetrouwbare cijfers en wankele juridische gronden. Bart Caron is ervan overtuigd dat de landbouwer de pineut zal zijn. Vooreerst zijn de premies veel te hoog waardoor er te weinig landbouwers zullen aansluiten. De verzekeringsmaatschappijen zullen uiteraard zo weinig mogelijk uitbetalen, dat weet iedereen die ooit een schadegeval had. Daarenboven vinden ze het plafond van 100 miljoen euro totale schade te hoog. Voor de premie tussen 10.000 en 30.000 euro geeft de verzekeringsmaatschappij een maximale vergoeding van 60 miljoen euro. Voor 100 miljoen euro zijn de premies dus nog hoger.

Wie de landbouwers graag ziet, mag volgens Bart Caron dit gedrocht van een voorstel van decreet niet goedkeuren. Hij vraagt aan de indieners om zich te bezinnen. De zaak moet vooraf beter bestudeerd worden. Er moeten meer gesprekken zijn met de verzekeringsmaatschappijen dan de twee die er tot nog toe waren, en ook overstromingen moeten worden meegenomen. Op basis van wankele cijfers wil de meerderheid, in tijden van klimaatverandering, met het inkomen van de landbouwer gokken. Daarnaast bestaat ook het risico dat de overheid meer aan verzekeringsmaatschappijen zal betalen dan momenteel aan schadeclaims, en dat de boer in de toekomst minder schadevergoeding zal krijgen terwijl hij een verzekeringspremie moet betalen. Bart Caron stelt voor dat de oude regeling gedurende twee jaar opnieuw wordt ingevoerd en dat er ondertussen grondig studiewerk wordt verricht naar alternatieven, met internationale vergelijkingen én correcte gegevens. Wat nu voorligt is broddelwerk tot de derde graad, niet alleen

juridisch-technisch maar ook inhoudelijk. Landbouwers verdienen een goede oplossing en een beleid dat hen beter bestand maakt tegen klimaatveranderingen: erosiegevoelige percelen anders aanpakken, ontwikkeling van rassen die beter bestand zijn tegen droogte, warmte en overdadige regen. Bart Caron wil de meerderheid een week extra geven om hierover na te denken. Daarom zal hij na de artikelsgewijze bespreking een tweede lezing vragen conform artikel 75, 2, van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Jos De Meyer heeft veel begrip voor de noden van de landbouwers. Bij de bespreking van het programmadecreet baarde de afschaffing van het Landbouwrampenfonds hem bijzonder grote zorgen. Net daarom heeft hij aangedrongen op een alternatief onder vorm van een brede weersverzekering. Hij merkte dat ook Bart Caron blij verrast was over de snelheid waarmee hierover een politiek akkoord werd bereikt. Hoewel de landbouworganisaties niet tevreden waren met de demarche in het programmadecreet, voerden ze in de hoorzitting toch enkele elementen aan waaraan een brede weersverzekering volgens hen moet voldoen. Het voorstel van decreet bevat die allemaal. De heer Schreuder heeft aangetoond dat het systeem van brede weersverzekering in Nederland werkt, hoewel er een lang groeiproces nodig was, en dat de Nederlandse verzekeringsmaatschappijen ook geïnteresseerd zijn in de Vlaamse markt. Assuralia preferereert uiteraard een systeem dat voor de verzekeringsmaatschappijen financieel interessant is. Ook Jos De Meyer had de AON-studie liever eerder ontvangen, maar ze bevat geen elementen die tot uitstel nopen. Hij beweert niet dat de brede weersverzekering zoals ze nu ontworpen is, ideaal is, maar wel dat ze een eerlijke kans verdient, in het belang van de landbouwer, maar ook in het besef dat er een groeiproces nodig zal zijn, met evaluaties en mogelijk bijstellingen.

Jan Bertels leest in de AON-studie dat niemand van de dertien grote verzekeraars een concreet voorstel wil doen wegens gebrek aan data, onbetaalbaarheid, een te hoog plafond enzovoort. Assuralia toonde zich tijdens de hoorzitting uiterst terughoudend, wat gestaafd wordt door de resultaten van de studie. De Vlaamse verzekeraars weten niet of ze erop kunnen intekenen. De Nederlandse coöperatie acht het dan weer uitvoerbaar mits een lange inlooperperiode.

De intentie van een brede weersverzekering is goed. De meerderheid vraagt erop te vertrouwen dat het uitvoerbaar is, maar er is nog niet eens een politiek akkoord over het uitvoeringsbesluit waarin alles concreet moet worden geregeld, inclusief een lastenboek. Zal de Vlaamse overheid nu jaarlijks 17 miljoen euro inbrengen, zoals in de studie staat, of 20 miljoen euro zoals een indiener aan de pers liet weten?

Francesco Vanderjeugd deelt de zorgen van Bart Caron. Alles moet nu snel gaan terwijl er inderdaad vijf jaar werd getalmd. Ook hij was verbolgen dat de oude regeling zo maar afgeschaft werd in het programmadecreet, maar misschien was die druk nodig om een nieuwe regeling te forceren. Het Landbouwrampenfonds was op termijn sowieso niet houdbaar. Nu is er eindelijk een kader dat de uitvoering garandeert, en net als in Nederland zal ook hier een groeiproces moeten volgen. Het is aan de uitvoerende macht om de regeling transparant te implementeren en op te volgen en onder meer duidelijke data te geven aan de verzekeringsmaatschappijen die uiteraard geen liefdadigheidsorganisaties zijn.

Bart Caron wijst erop dat Assuralia weinig perspectief bood op een verzekering. Hij herhaalt met nadruk zijn vraag om over de bijlagen bij de AON-studie te kunnen beschikken. Bovendien worden zoveel aspecten naar een uitvoeringsbesluit gedelegeerd, dat dit uitvoeringsbesluit eerst moet worden voorgelegd aan de commissieleden. Hij roept de commissievoorzitter op om zich hierover te bezinnen.

Bart Dochy dankt Bart Caron voor zijn theater dat misschien beter past in een commissie Cultuur. De leden van de commissies Landbouw en Financiën zijn iets

rationeler ingesteld. Uitgaan van duizend euro premie per hectare is de zaak verkrachten. Er is ook sprake geweest van een premie van twintig euro per hectare. De premie zal afhangen van de teelt, van de plaats van het perceel, van de mate van schadedekking en van allerhande prognoses. De verzekeringsmaatschappijen krijgen een grote vrijheid om een aanbod te doen met een bepaalde premie voor een bepaald verzekerd risico. De AON-studie is niet lineair van toepassing, want gemaakt om het rampenfonds te beoordelen en niet een weersverzekering. Wat wél cruciaal is, zijn de gegevens waarover de verzekeringsmaatschappijen kunnen beschikken om hun product op te baseren, en de manier waarop dossiers kunnen worden afgehandeld. Daarvoor moet een link met de landbouwaangifte worden gemaakt. Het Nederlandse systeem is complex. Vlaanderen heeft een eenvoudig en meer toegankelijk verzekeringssysteem nodig, waardoor landbouwers de risico's kunnen verzekeren die ze noodzakelijk vinden. Bart Dochy vraagt om het voorstel van decreet goed te keuren zodat de landbouwers snel duidelijkheid krijgen over de verzekerbare risico's en de administratieve afhandeling.

Jos De Meyer merkt op dat Bart Caron terugkomt op zijn voornemen om geen tweede lezing te vragen. Maar het Reglement van het Vlaams Parlement voorziet in artikel 75, 2, dat elk stemgerechtigd lid van de commissie een tweede lezing kan aanvragen. De tweede lezing zal in verenigde commissies worden georganiseerd op 13 maart 2019.

De vraag om te kunnen beschikken over de tabel als bijlage bij de AON-studie, het voorstel van uitvoeringsbesluit en de reactie van de het Departement Kanselarij en Bestuur op het legistisch advies van de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement zal aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

4. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen met 18 stemmen.

Artikelen 2 tot en met 13

De artikelen 2 tot en met 13 worden zonder opmerkingen aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 14

Een amendement nr. 6 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/3), voorgesteld door *Jos De Meyer*, *Jelle Engelbosch*, *Francesco Vanderjeugd*, *Paul Cordy*, *Bart Dochy* en *Sofie Joosen*, strekt ertoe in het derde lid, op de derde regel, tussen het woord "beslissing" en het woord "genomen" de zinsnede ", vermeld in artikel 11, §3," in te voegen.

De *indieners* stellen dat dit amendement verduidelijkt dat verwezen wordt naar de beslissing die de Vlaamse Regering moet nemen over de tegemoetkoming.

Jan Bertels wijst erop dat in de toelichting van artikel 14 wordt verwezen naar artikel 17 terwijl in artikel 14 van het voorstel van decreet naar artikel 16 wordt verwezen.

Bart Dochy deelt mee dat de verwijzing naar artikel 16 wel degelijk correct is en dat hiervoor dus geen amendement moet worden neergelegd.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel 14 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 15

Op artikel 15 worden twee identieke amendementen ingediend.

Amendement nr. 7 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/3), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe in het eerste lid, op de tweede regel, de zinsnede „, vermeld in artikel 12, §2,“ te vervangen door de zinsnede „, vermeld in artikel 11, §3,“.

Amendement nr. 8 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/3), voorgesteld door Jan Bertels en Els Robeyns, strekt er eveneens toe om in het eerste lid, op de tweede regel, de zinsnede „, vermeld in artikel 12, §2,“ te vervangen door de zinsnede „, vermeld in artikel 11, §3,“.

In beide amendementen stellen de *indieners* dat ze een foutieve verwijzing wensen te corrigeren. Aangezien het identieke amendementen betreft, zijn de indieners van amendement nr. 8 bereid om hun amendement in te trekken.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding, waardoor amendement nr. 8 zonder voorwerp wordt.

Het aldus gewijzigde artikel 15 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 16

Jan Bertels wijst op een fout in de algemene toelichting van het voorstel van decreet, bij de omschrijving van artikel 16, waar onder andere het volgende wordt gesteld: „Alleen schadelijders die schade hebben geleden aan de private goederen, vermeld in artikel 6, 1°, kunnen hoger beroep aantekenen.“. De spreker wijst erop dat de verwijzing naar artikel 6, 1°, foutief is en moet vervangen worden door een verwijzing naar artikel 5, eerste lid, 1°.

Bart Dochy erkent dat de verwijzing in de algemene toelichting naar artikel 6, 1°, niet correct is. Maar aangezien een toelichting tijdens de commissiebespreking niet meer wordt aangepast, volstaat het om in voorliggend verslag op te nemen dat dit eigenlijk een verwijzing moet zijn naar artikel 5, eerste lid, 1°, zoals correct werd aangegeven door Jan Bertels.

Vervolgens wordt door Jan Bertels en Els Robeyns amendement nr. 9 voorgesteld dat ertoe strekt in het eerste lid, aan punt 2° de zinsnede „, §3“ toe te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/3).

Jan Bertels en *Els Robeyns* wensen met dit amendement een correcte verwijzing naar artikel 11, §3, in te voeren.

Bart Dochy meent dat in artikel 16, 2°, een eenvoudige verwijzing naar „artikel 11“ kan volstaan. Een verwijzing naar „artikel 11, §3“ is mogelijk punctueler, maar niet echt nodig. Bij de interpretatie van artikel 16, 2°, is het duidelijk dat het enige aanknopingspunt in artikel 11 precies in §3 te vinden is.

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 15 stemmen tegen 3.

Artikel 16 wordt aangenomen met 15 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Artikelen 17 tot en met 25

De artikelen 17 tot en met 25 worden zonder opmerkingen aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 26

Amendement nr. 1 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/2), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe in paragraaf 1, punt 2°, a), te vervangen door wat volgt:

“a) de verzekeraar maakt het voorwerp uit van een afstand of intrekking van toelating in België of van een verbod van activiteit in België met toepassing van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;”.

Met voorliggend amendement wordt een foutieve verwijzing naar de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen vervangen door een correcte algemene verwijzing naar deze wet.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel 26 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 27

Artikel 27 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Wijziging van het opschrift van 'Hoofdstuk 10: Wijzigingsbepalingen'

Amendement nr. 2 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/2), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe het opschrift van hoofdstuk 10 te vervangen door "Hoofdstuk 10. Slotbepalingen".

De indieners stellen dat slotbepalingen zowel de wijzigings- als opheffingsbepalingen omvatten. Beide hoofdstukken kunnen door een algemener gedefinieerd hoofdstuk 10 worden vervangen. Amendement nr. 2 laat dan ook toe om het opschrift 'Hoofdstuk 11. Slotbepalingen' weg te laten, zoals in amendement nr. 4 zal worden voorgesteld.

De artikelen 28 tot en met 32 worden derhalve via voorliggende amendementen nr. 2 en 4 onder hoofdstuk 10 ondergebracht, met zijn nieuwe opschrift 'Slotbepalingen'.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 29

Amendement nr. 3 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/2), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 29. In artikel 70, 2°, van hetzelfde decreet wordt de datum “1 september 2019” telkens vervangen door de datum “31 december 2019”.”.

De *indieners* delen mee dat amendement nr. 3 tot doel heeft om de foutieve verwijzing naar artikel 70, 3°, van het decreet van 21 december 2018 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2019 te schrappen, en enkel de verwijzing naar artikel 70, 2°, van dit decreet te behouden. De in artikel 70, 3°, vermelde bepalingen gaan immers over een aanpassing van de berekening van de werkingstoelagen van de centra voor volwassenenonderwijs of voor basiseducatie en de oprichting van een begrotingsfonds ‘Fonds Volwassenenonderwijs’. Met voorliggend amendement wordt de verwijzing naar artikel 70, 3°, in artikel 29 dan ook geschrapt.

Amendement nr. 3 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel 29 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Schrapping van “Hoofdstuk 11. Slotbepalingen”

Amendement nr. 4 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/2), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe het opschrift “Hoofdstuk 11. Slotbepalingen” te schrappen en artikelen 30 tot en met 32 onder te brengen in het reeds eerder aangepaste hoofdstuk 10. Slotbepalingen.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijzen de *indieners* naar de reeds eerder gegeven verantwoording van amendement nr. 2.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 30

Een amendement nr. 10 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/3), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe artikel 30 te vervangen door wat volgt:

“Art. 30. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen, het laatst gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018;
- 2° het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2018;
- 3° het koninklijk besluit van 18 augustus 1976 tot vaststelling van de vorm en de termijn van indiening der aanvragen tot financiële tegemoetkoming wegens schade aan private goederen veroorzaakt door natuurrampen (algemene rampen of landbouwrampen), gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 juni 1984, 19 december 1984, 9 april 1990, 20 februari 1995 en 18 december 1998;

- 4° het koninklijk besluit van 7 april 1978 tot vaststelling van de percentages, veranderlijk per gedeelten van het netto totaal bedrag van de geleden schade, evenals van het bedrag van de vrijstelling en van het abbatement voor de berekening van de herstelvergoeding van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door landbouwrampen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 20 juli 2000, 6 mei 2002 en 8 november 2007;
- 5° het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest.”.

De *indieners* delen mee dat met dit amendement de regelingen van dezelfde orde chronologisch gerangschikt worden, de oudste eerst.

De wetshistoriek van de wet van 12 juli 1976 is zeer omvangrijk en complex. Omwille van het grote aantal wijzigingen wordt bij de bepaling tot opheffing van die wet, de formule: “, het laatst gewijzigd bij” gebruikt.

De diensten van het Vlaams Parlement merkten ook op dat het koninklijk besluit van 18 augustus 1976 tot vaststelling van de vorm en de termijn van indiening der aanvragen tot financiële tegemoetkoming wegens schade aan private goederen veroorzaakt door natuurrampen (algemene rampen of landbouwrampen) al lijkt te zijn opgeheven bij artikel 35, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest. Dit besluit is echter tot op heden niet opgeheven voor de tegemoetkoming voor schade, aangericht door landbouwrampen. Voor de rechtszekerheid wordt dit besluit daarom nu met voorliggend amendement volledig opgeheven.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel 30 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 31

Amendement nr. 5 (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/2), voorgesteld door Jos De Meyer, Jelle Engelbosch, Francesco Vanderjeugd, Paul Cordy, Bart Dochy en Sofie Joosen, strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 31. De schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan vóór 1 januari 2020, worden afgehandeld conform de bepalingen die van kracht waren voor deze datum.”.

De *indieners* verduidelijken dat artikel 31 verwijst naar de inwerkingtreding van “dit decreet”. Artikel 32 regelt de inwerkingtreding van “dit decreet”, maar het is een gefaseerde inwerkingtreding waarbij de meeste, maar niet alle, artikelen in werking treden op 1 januari 2020. Het is dan ook rechtszekerder om via voorliggend amendement in artikel 31 uitdrukkelijk de datum “1 januari 2020” in te schrijven.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel 31 wordt aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 32

Artikel 32 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 17 stemmen, bij 1 onthouding.

Tot slot van de artikelsgewijze bespreking herhaalt *Bart Caron* zijn vraag voor een tweede lezing van het voorstel van decreet, conform artikel 75, 2, van het Reglement van het Vlaams Parlement. De tweede lezing wordt georganiseerd op 13 maart 2019, op basis van *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/5.

5. Tweede lezing over het in eerste lezing geamendeerde voorstel van decreet

De tweede lezing vond plaats op 13 maart 2019 en verliep op basis van *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/5.

Jos De Meyer deelt mee dat in overeenstemming met artikel 75, 2, van het Reglement, bij de tweede lezing artikelsgewijs beraadslaagd en gestemd wordt over het gehele voorstel van decreet en over eventuele nieuwe amendementen die nog kunnen ingediend worden. Het is dus niet de bedoeling om de algemene bespreking van het voorstel van decreet te heropenen.

Bart Caron is het eens met deze werkwijze, maar betreurt dat het gevraagde voorontwerp van uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering voor het voorstel van decreet pas op 13 maart ter beschikking van de commissieleden werd gesteld.

Jos De Meyer wijst erop dat het voorontwerp van uitvoeringsbesluit nog niet door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Het is dus geen bindend document, maar geeft de commissieleden toch zicht op de wijze waarop uitvoering zal worden gegeven aan het voorstel van decreet, indien dit door het Vlaams Parlement wordt aangenomen. Dit volstaat als informatiebron om in tweede lezing de artikelsgewijze bespreking en stemming van het voorstel van decreet aan te vatten.

Artikelen 1 tot en met 15

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 15 stemmen, bij twee onthoudingen.

Artikel 16

Jan Bertels verwijst naar amendement nr. 9, dat in eerste lezing door de commissieleden werd verworpen. Toch vindt hij dat de voorgestelde aanpassing een juiste interpretatie van artikel 16 kan bevorderen, zoals trouwens werd aangegeven door het legistiek advies van de diensten van het Vlaams Parlement. Het enige doel van dit amendement is een decreet maken dat in het belang van de landbouwers en verzekeraars een correcte toepassing mogelijk maakt, zonder interpretatieproblemen. Hij wenst dit amendement opnieuw aan de commissie voor te leggen.

Met het oog hierop wordt amendement nr. 11 voorgesteld door Jan Bertels en Els Robeyns (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1853/6), dat ertoe strekt in het eerste lid, aan punt 2° de zinsnede „, §3” toe te voegen.

Jos De Meyer blijft erbij dat dit amendement niet echt noodzakelijk is om een correcte interpretatie van artikel 16 mogelijk te maken. Anderzijds kan een specificering ook geen kwaad. In die zin suggereert hij om het ingediende amendement te steunen.

Amendement nr. 11 wordt unaniem aangenomen met 17 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 16 wordt aangenomen met 15 stemmen, bij twee onthoudingen.

Artikelen 17 tot en met 32

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 15 stemmen, bij twee onthoudingen.

6. Stemming over het geheel

Bart Caron blijft erbij dat het voorliggende voorstel van decreet nog niet volledig klaar is als werkbare basis voor een brede weersverzekering ten dienste van de landbouwers. De overgang van het huidige Landbouwrampenfonds naar een brede weersverzekering brengt heel wat onzekerheden mee, wat tijdens de hoorzitting werd bevestigd door de beperkte interesse van de Belgische verzekeraars om in dit systeem mee te stappen. In Nederland, Frankrijk en Duitsland bedraagt de verzekerde oppervlakte ongeveer tien procent. Dat betekent dat negentig procent van de oppervlakte niet verzekerd is. Het Vlaamse Landbouwrampenfonds heeft dus een veel bredere dekking dan wat in de toekomst zal worden aangeboden, als bijkomende zekerheid voor de Vlaamse landbouw. Het zou beter geweest zijn om het bestaande systeem met maximum twee jaar te verlengen, om de overheid en de private verzekeringsmarkt meer tijd te geven om doordachte polissen te ontwikkelen, wat voor alle betrokken partijen een beter uitgangspunt zou geweest zijn. Wat nu voorligt is helaas geen verbetering voor de Vlaamse landbouwers.

Jos De Meyer is het hier niet mee eens. De bestaande onzekerheden zullen precies worden weggenomen door de goedkeuring van het voorliggende voorstel van decreet. Hij erkent wel dat de technische voorbereiding van het voorstel van decreet beter had gekund en dat een aantal documenten beter eerder door de Vlaamse Regering aan de commissieleden werden voorgelegd. De hoorzitting leerde echter dat ook in het buitenland gezocht wordt naar samenwerking met private verzekeraars, dat dit systeem een opstartfase moet doorlopen, maar dat in elk geval werkbare verzekeringen worden aangeboden waar de landbouwers kunnen op intekenen. Dat zal in Vlaanderen niet anders verlopen, maar uiteindelijk is er met het voorstel van decreet een basis waarop het nieuwe systeem kan worden ontwikkeld. Dit is de enige manier om op langere termijn meer zekerheid in te bouwen voor teeltschade bij de Vlaamse land- en tuinbouwers.

Het geamendeerde voorstel van decreet houdende de tegemoetkoming in schade die aangericht is door rampen in het Vlaamse Gewest wordt aangenomen met 15 stemmen, bij twee onthoudingen.

Jos DE MEYER,
voorzitter

Herman DE CROO
Bart CARON,
verslaggevers

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° ramp: een natuurverschijnsel met uitzonderlijk karakter dat belangrijke schade heeft veroorzaakt en dat de Vlaamse Regering erkend heeft op basis van artikel 4, tweede lid;
- 2° natuurverschijnsel met uitzonderlijk karakter: een van de volgende natuurverschijnselen:
  - a) aardbeving;
  - b) aardverschuiving of grondverzakking;
  - c) overstroming buiten landbouwzones die in winterbedding liggen;
  - d) tornado;
  - e) orkaan;
  - f) vulkaanuitbarsting;
  - g) natuurbrand van natuurlijke oorsprong;
  - h) ongunstige weersomstandigheden die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld;
- 3° ongunstige weersomstandigheden die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld: een van de volgende weersomstandigheden:
  - a) vorst;
  - b) storm en rukwinden;
  - c) hagel;
  - d) sneeuw- of ijsdruk;
  - e) hevige of aanhoudende regen;
  - f) ernstige droogte;
- 4° Vlaamse overheid: de Vlaamse administratie en de instellingen, vermeld in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
- 5° brede weersverzekering: een verzekering die teelt- en oogstschade dekt die veroorzaakt is door de ongunstige weersomstandigheden die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld;
- 6° beveiligde zending: een van de volgende betekeningswijzen:
  - a) een aangetekende brief;
  - b) een afgifte tegen ontvangstbewijs;
  - c) elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Hoofdstuk 2. Toepassingsgebied

Art. 3. Materiële en zekere schade aan lichamelijke roerende of onroerende goederen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, die het rechtstreekse gevolg is van een ramp, geeft recht op een tegemoetkoming.

Als de schadelijder een landbouwer is, is naast de vereiste, vermeld in het eerste lid, vereist dat de ramp tot inkomensverlies leidt. Dat wordt berekend conform artikel 25, lid 6, van verordening (EG) nr. 702/2014 van de Commissie van 25 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgedebieden op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met de interne markt verenigbaar worden verklaard.

Schade waarvan het herstel door internationale overeenkomsten wordt geregeld, is uitgesloten van de toepassing van dit decreet.

Een schadelijder kan naast de tegemoetkoming, vermeld in het eerste lid, een schadevergoeding van de Vlaamse overheid of van een andere openbare instelling of instelling van openbaar nut vorderen op grond van het gemene recht. De schadelijder deelt elk vonnis of arrest daarover dat in kracht van gewijsde is gegaan, binnen tien dagen na de betekening van de uitspraak mee aan de Vlaamse Regering.

Art. 4. De Vlaamse Regering stelt de criteria voor de erkenning van rampen vast, namelijk:

- 1° de wetenschappelijke criteria op basis van een minimale terugkeerperiode van dertig jaar van de ramp of de door de Vlaamse Regering te bepalen wetenschappelijke schaal;
- 2° de financiële drempel, waarbij, bij de overschrijding ervan, niet voldaan hoeft te worden aan de wetenschappelijke criteria, vermeld in punt 1°.

De Vlaamse Regering erkent op basis van de criteria, vermeld in het eerste lid, het bestaan van een ramp en de geografische uitgestrektheid ervan.

Hoofdstuk 3. Vergoedbare schade

Art. 5. Alleen de volgende schade kan vergoed worden:

- 1° schade aan de volgende private goederen:
  - a) constructies;
  - b) verplaatsbare constructies die voor bewoning gebruikt worden;
  - c) roerende goederen voor dagelijks of huiselijk gebruik;
  - d) andere lichamelijke, onroerende of roerende goederen die aangewend worden voor of product zijn van een van de volgende zaken:
    - 1) de beroepsmatige uitbating van een nijverheids-, ambachts-, handels-, tuin- of landbouwonderneming en bosaanplantingen;
    - 2) de uitoefening van elk ander beroep;
    - 3) de activiteit van een openbare instelling, een instelling van openbaar nut of van een vereniging zonder winstoogmerk;
- 2° schade aan alle roerende en onroerende goederen die tot het openbaar domein behoren, met uitzondering van de goederen van de Vlaamse overheid.

In het eerste lid wordt verstaan onder constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting of een verharding die al dan niet bestaat uit duurzame materialen, die in de grond ingebouwd is, aan de grond bevestigd is of op de grond steunt voor de stabiliteit en die bestemd is om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook als het goed uit elkaar genomen kan worden of verplaatst kan worden, of als het goed volledig ondergronds is.

Art. 6. In afwijking van artikel 5 wordt de volgende schade niet vergoed:

- 1° schade aan schepen en boten als vermeld in artikel 1 en 271 van boek II van het Wetboek van Koophandel;
- 2° schade aan goederen of delen van goederen met een luxekarakter;
- 3° louter esthetische schade aan goederen;
- 4° schade aan goederen die veroorzaakt is door de schuld, nalatigheid of onvoorzichtigheid van de schadelijder of een derde;
- 5° schade aan private goederen die verzekeraar zijn met toepassing van artikel 123 tot en met 132 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, of die vallen onder de toepassing van artikel 1 tot en met 15 van het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft, of die verzekeraar zijn tegen dezelfde risico's op basis van buitenlands recht;

6° schade aan niet-binnengehaalde oogsten en teelten die in principe verzekerd kunnen worden door een brede weersverzekering, met uitzondering van schade aan niet-binnengehaalde oogsten en teelten die niet via een brede weersverzekering verzekerd zijn voor de risico's vorst, storm en rukwinden, sneeuw- of ijsdruk, hevige of aanhoudende regen en ernstige droogte, gedurende de overgangperiode, vermeld in artikel 27 van dit decreet.

Het eerste lid, 5°, geldt niet voor de goederen die niet verzekerd zijn door de financiële toestand van de houder van het verzekeringsbelang. De schadelijder, die geen zelfstandige is als vermeld in artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, bewijst met een attest van het bevoegde Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn dat hij op de dag van de ramp een leefloon of een gelijkwaardige financiële hulp ontving of daarvoor in aanmerking kwam.

Het eerste lid, 6°, geldt niet voor schade bij schadelijders die zelfstandige zijn en die bewijzen dat ze zich tijdelijk in een moeilijke financiële of economische situatie bevonden aan de hand van de vrijstelling van de bijdrage aan het sociaal verzekeringsfonds die aan hen is verleend door het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

Art. 7. Personen die door bedrog een grotere tegemoetkoming als vermeld in artikel 3 proberen te krijgen, verliezen het recht op de voormelde tegemoetkoming volledig of gedeeltelijk. De Vlaamse Regering spreekt de vervallenverklaring uit.

Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering over een volledige of gedeeltelijke vervallenverklaring wordt met een beveiligde zending naar de schadelijder gestuurd.

Hoofdstuk 4. Rechthebbenden

Art. 8. Een schadelijder heeft recht op een tegemoetkoming als vermeld in artikel 3 als hij op het ogenblik van de schade beschikt over een van de volgende titels op het getroffen goed:

1° eigenaar;

2° titularis van een recht van erfpacht of opstal;

3° huurder of koper van een goed volgens een contract van huurkoop of een contract van verkoop op afbetaling;

4° uitbater van het geteisterde goed, bij schade aan teelten of oogsten.

Als hij verschillende titels als vermeld in het eerste lid draagt, heeft de persoon, vermeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4°, voorrang op de persoon, vermeld in het eerste lid, 1°, bij de toekenning van de voormelde tegemoetkoming.

Hoofdstuk 5. Vergoedingsprocedure

Afdeling 1. Indiening van de aanvraag

Art. 9. §1. De schadelijder of een gemachtigde dient de aanvraag van een tegemoetkoming als vermeld in artikel 3 in bij de Vlaamse Regering.

Als de getroffen goederen tot een onverdeeldheid behoren, kan een van de eigenaars in onverdeeldheid de aanvraag indienen namens de mede-eigenaars, die daarvoor volmacht gegeven hebben.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de aanvraag wordt ingediend.

Art. 10. De aanvraag van een tegemoetkoming als vermeld in artikel 3 wordt ingediend voor het einde van de derde maand die volgt op de maand waarin het erkenningsbesluit, vermeld in artikel 4, tweede lid, in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Bij overmacht of goede trouw kunnen aanvragen ingediend worden voor het einde van de derde maand die volgt op de maand waarin niet langer sprake is van de overmacht of de goede trouw. De termijn kan in alle gevallen niet langer zijn dan een jaar na de maand van de bekendmaking van het erkenningsbesluit, vermeld in artikel 4, tweede lid, in het Belgisch Staatsblad.

Afdeling 2. Onderzoek van de aanvraag

Art. 11. §1. De Vlaamse Regering onderzoekt de aanvraag van een tegemoetkoming als vermeld in artikel 3 en oordeelt over de ontvankelijkheid ervan. Daarvoor onderzoekt ze al de volgende aspecten:

- 1° of de aanvraag binnen de termijn, vermeld in artikel 10, is ingediend;
- 2° of de aanvraag volledig en gegrond is;
- 3° of de aanvraag is ingediend door iemand die recht heeft op de tegemoetkoming conform artikel 8;
- 4° of de gemeente binnen de geografische omschrijving van de erkende ramp valt conform het erkenningsbesluit, vermeld in artikel 4, tweede lid.

§2. Schadelijders zijn verplicht alle nuttige stukken voor inzage ter beschikking te houden of op aanvraag te bezorgen.

De schade wordt, al dan niet met een bezoek ter plaatse, tegensprekelijk vastgesteld tussen een deskundige die de Vlaamse Regering aanwijst, en de schadelijder of zijn gevolmachtigde.

Een afschrift van het schadeverslag wordt met een beveiligde zending naar de schadelijder gestuurd.

De schadelijder deelt binnen een maand na de maand waarin hij het verslag heeft ontvangen, aan de Vlaamse Regering zijn schriftelijke goedkeuring mee. Als de schadelijder zijn goedkeuring niet binnen die termijn heeft meegedeeld, wordt ervan uitgegaan dat de schadelijder het verslag heeft goedgekeurd.

§3. De Vlaamse Regering stuurt de schadelijder met een beveiligde zending een afschrift van de beslissing over de aanvraag en, als dat nodig is, over het uit te betalen bedrag.

§4. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels voor de procedure vast.

Afdeling 3. Raming van de schade en berekening van de vergoeding

Art. 12. §1. De schade wordt geraamd op basis van de normale kosten, op de dag of na afloop van de periode van de ramp, om de getroffen goederen te herstellen of te vervangen, met inbegrip van de overeenstemmende belastingen en rekening houdend met de herbruikbare delen of elementen, en de waarde van de wrakken of het schroot.

De waardevermindering van het goed of sommige elementen ervan, door materiële of economische slijtage vóór de ramp, wordt afgetrokken van de kosten.

§2. Met toepassing van het Europese staatssteunkader ter uitvoering van artikel 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

bepaalt de Vlaamse Regering de wijze van schatting en berekening van zowel de schade als de tegemoetkoming, vermeld in artikel 3.

Art. 13. De schadelijder kan in elk geval geen hogere vergoeding ontvangen dan het bedrag dat nodig is om de vernielde of beschadigde goederen onder redelijke voorwaarden weer samen te stellen.

Afdeling 4. Herzieningsprocedure

Art. 14. Als geen beroep is ingesteld conform artikel 16, kan de Vlaamse Regering of haar gemachtigde de beslissing over de vergoeding herzien in de volgende gevallen:

- 1° de beslissing is genomen op basis van valse, onjuiste of onvolledige stukken of verklaringen;
- 2° de schadelijder had met toepassing van artikel 6, eerste lid, 4°, geen of maar gedeeltelijk recht op een vergoeding.

Als geen beroep is ingesteld conform artikel 16, kan de Vlaamse Regering of haar gemachtigde, ambtshalve of op verzoek van de schadelijder, materiële vergissingen rechtzetten.

De herzieningen, vermeld in het eerste en tweede lid, vinden plaats uiterlijk drie maanden na de vaststelling van de feiten die aanleiding geven tot de herziening. Die feiten kunnen maximaal tot twee jaar nadat de beslissing, vermeld in artikel 11, §3, genomen is, vastgesteld worden.

Art. 15. De schadelijder dient het verzoek tot rechtzetting, vermeld in artikel 14, tweede lid, in binnen een maand nadat hij de beslissing, vermeld in artikel 11, §3, ontvangen heeft.

De schadelijder stuurt het gemotiveerde verzoek met een beveiligde zending naar de Vlaamse Regering.

Afdeling 5. Beroepsprocedure

Art. 16. Voor schade aan de private goederen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 1°, kan de schadelijder of zijn gemachtigde beroep instellen bij het hof van beroep tegen:

- 1° de beslissing tot volledige of gedeeltelijke vervallenverklaring van het recht op een tegemoetkoming als vermeld in artikel 7;
- 2° de beslissing over de aanvraag, vermeld in artikel 11, §3;
- 3° de beslissingen tot herziening van de Vlaamse Regering, vermeld in artikel 14, eerste en tweede lid.

Het beroep wordt ingesteld bij het hof van beroep van het ambtsgebied waar de schade zich heeft voorgedaan. Een persoon die in meer dan een provincie schade heeft geleden, stelt beroep in bij het hof van beroep van een van de ambtsgebieden waar de schade zich heeft voorgedaan.

Art. 17. Het beroep, vermeld in artikel 16, biedt aan beide partijen de mogelijkheid alle punten van de bestreden beslissing opnieuw ter sprake te brengen.

Art. 18. Het beroep heeft schorsende werking ten aanzien van de aangevochten elementen.

Afdeling 6. Administratieve, fiscale en gerechtelijke bepalingen

Art. 19. De Vlaamse Regering kan bij het onderzoek van de aanvragen een beroep doen op deskundigen buiten de administratie.

De Vlaamse Regering bepaalt hoe de deskundigen ingeschakeld kunnen worden, wat hun verplichtingen zijn en wat de vergoedingsschalen zijn.

Art. 20. Elke verzekeraar die erkend is of van de erkenning ontslagen is met toepassing van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, bezorgt bij een ramp aan elke schadelijder die dat vraagt, kosteloos binnen tien dagen nadat hij de aanvraag heeft ontvangen, een afschrift van de verzekeringscontracten die de getroffen goederen dekken en van elk voorstel tot betaling aan de schadelijder.

Art. 21. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de terugvordering van de sommen die ten onrechte betaald zijn.

Hoofdstuk 6. Rechten van derden

Art. 22. Elke afstand of indeplaatsstelling met betrekking tot rechten die uit dit decreet voortvloeien, is nietig, behalve in de volgende gevallen:

- 1° er is overdracht tussen echtgenoten, wettelijk samenwonenden of tussen bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de zijlijn, tot en met de vierde graad. De ontbinding van het huwelijk of de beëindiging van het wettelijk samenwonen verhindert de toepassing van deze bepaling niet;
- 2° de afstand van het goed vond plaats vóór de schade of is het gevolg van de lichte van een keuze van aankoop die dateert van vóór de schade. Bij gebrek aan vaste datum oordeelt de entiteit die de Vlaamse Regering aanwijst, over de juiste datum;
- 3° het gaat om inbrengen in een vennootschap;
- 4° de overdracht is het gevolg van de omvorming of van de ontbinding van een rechtspersoon, of van de samensmelting van verschillende rechtspersonen;
- 5° het recht op een tegemoetkoming als vermeld in artikel 8 wordt afgestaan of toegekend door een akte van verdeling of door een gelijkwaardige akte.

Iedere andere openbare instelling of instelling van openbaar nut dan het Vlaamse Gewest die aan de schadelijder een renteloze lening heeft verstrekt om de getroffen goederen te herstellen of weer samen te stellen, kan, met een onherroepelijke opdracht van de schadelijder, de tegemoetkoming, vermeld in artikel 3, in ontvangst nemen voor het bedrag van de toegestane lening. Het beschikkende gedeelte van de beslissing, vermeld in artikel 11, §3, vermeldt die opdracht van betaling.

Art. 23. Elk verzet, elke afstand en elke opheffing van gerechtelijk beslag die betrekking hebben op de verleende of te verlenen tegemoetkoming, vermeld in artikel 3, en elke andere kennisgeving van feiten die de betaling van de voormelde tegemoetkoming kunnen stuiten, worden aan de Vlaamse Regering meegedeeld.

Hoofdstuk 7. Steunregeling voor een brede weersverzekering voor landbouwers

Art. 24. Met ingang van het kalenderjaar 2020 ontvangen landbouwers die een als subsidiabel erkende brede weersverzekering sluiten, een financiële ondersteuning.

De Vlaamse Regering stelt de erkenningsvoorwaarden, de steunintensiteit, de subsidiëeringsvoorwaarden en de aanvraagvoorwaarden van de financiële ondersteuning, vermeld in het eerste lid, vast.

Hoofdstuk 8. Schade aan goederen die verzekerd zijn tegen rampen

Art. 25. Dit hoofdstuk is van toepassing op:

- 1° teelten die door een brede weersverzekering verzekerd zijn en niet-binnengehaalde oogsten die door een brede weersverzekering verzekerd zijn;
- 2° goederen die op het ogenblik van het schadegeval verzekerd zijn door een verzekeringsovereenkomst conform artikel 123 tot en met 132 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, als een natuurramp zich voordoet als vermeld in artikel 124 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen.

Art. 26. §1. De Vlaamse Regering betaalt in de volgende gevallen een financiële tegemoetkoming die het gedeelte van de vergoeding dekt dat de verzekeraar niet aan de schadelijders betaalt:

- 1° de verzekeraar beperkt met toepassing van artikel 130, §2, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen het totaal van de vergoedingen die hij moet betalen;
- 2° de verzekeraar komt de verplichting tot vergoeding niet na om een van de volgende redenen:
  - a) de verzekeraar maakt het voorwerp uit van een afstand of intrekking van toelating in België of van een verbod van activiteit in België met toepassing van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;
  - b) de verzekeraar is failliet verklaard;
- 3° het deel van de gesommeerde vergoedingen die de verzekeraars verschuldigd zijn voor teelten en niet-binnengehaalde oogsten dat 100 miljoen euro per jaar overschrijdt. Dat bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van de consumptie-index voor verzekeringen.

§2. De verzekeraar, vermeld in paragraaf 1, 1° en 3°, dient bij de Vlaamse Regering een gemotiveerd dossier in om het bedrag van de vergoedingen te verkrijgen waarop zijn verzekerden recht hebben.

Zodra de verzekeraar het bedrag, vermeld in het eerste lid, heeft ontvangen, keert hij het binnen dertig dagen uit aan de rechthebbenden van de verzekeringsovereenkomsten.

§3. In het geval, vermeld in paragraaf 1, 2°, dient de rechthebbende van de verzekeringsovereenkomst een gemotiveerd dossier in bij de Vlaamse Regering, die de vergoedingen uitbetaalt aan die rechthebbende.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de te volgen procedure, de berekeningswijze van de bedragen en de voorwaarden van de uitbetaling.

Hoofdstuk 9. Overgangsregeling voor landbouwers met in principe verzekerbare schade aan teelten en niet-binnengehaalde oogsten

Art. 27. §1. Voor landbouwers met schade aan teelten die in principe verzekeraar zijn door een brede weersverzekering en aan niet-binnengehaalde oogsten die in principe verzekeraar zijn door een brede weersverzekering, die minstens 25% van hun totale teeltareaal op bedrijfsniveau verzekerd hebben, geldt van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2024 een overgangsregeling waarin de Vlaamse Regering de niet-verzekerde schade gedeeltelijk vergoedt conform paragraaf 2 tot en met 4.

§2. Als de landbouwer minstens 25% maar minder dan 50% van zijn totale teeltareaal verzekerd heeft, bedraagt het vergoedingspercentage voor de schade

aan niet-verzekerde teelten maximaal 40% en wordt dat percentage jaarlijks verlaagd conform het schema, vermeld in paragraaf 3.

Als de landbouwer minstens 50% van zijn totale teeltareaal verzekerd heeft, bedraagt het vergoedingspercentage voor de schade aan niet-verzekerde teelten maximaal 80% en wordt dat percentage jaarlijks verlaagd conform het schema, vermeld in paragraaf 4.

§3. De afnemende vergoedingspercentages voor de niet-verzekerde schade, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, bedragen:

- 1° vanaf 1 januari 2020: 40%;
- 2° vanaf 1 januari 2021: 32%;
- 3° vanaf 1 januari 2022: 24%;
- 4° vanaf 1 januari 2023: 16%;
- 5° vanaf 1 januari 2024: 8%;
- 6° vanaf 1 januari 2025: 0%.

§4. De afnemende vergoedingspercentages voor de niet-verzekerde schade, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, bedragen:

- 1° vanaf 1 januari 2020: 80%;
- 2° vanaf 1 januari 2021: 64%;
- 3° vanaf 1 januari 2022: 48%;
- 4° vanaf 1 januari 2023: 32%;
- 5° vanaf 1 januari 2024: 16%;
- 6° vanaf 1 januari 2025: 0%.

Hoofdstuk 10. Slotbepalingen

Art. 28. In artikel 36 van het decreet van 21 december 2018 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2019 wordt de datum "1 september 2019" vervangen door de datum "31 december 2019".

Art. 29. In artikel 70, 2°, van hetzelfde decreet wordt de datum "1 september 2019" telkens vervangen door de datum "31 december 2019".

Art. 30. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen, het laatst gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018;
- 2° het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aanggericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2018;
- 3° het koninklijk besluit van 18 augustus 1976 tot vaststelling van de vorm en de termijn van indiening der aanvragen tot financiële tegemoetkoming wegens schade aan private goederen veroorzaakt door natuurrampen (algemene rampen of landbouwrampen), gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 juni 1984, 19 december 1984, 9 april 1990, 20 februari 1995 en 18 december 1998;
- 4° het koninklijk besluit van 7 april 1978 tot vaststelling van de percentages, veranderlijk per gedeelten van het netto totaal bedrag van de geleden schade, evenals van het bedrag van de vrijstelling en van het abbatement voor de berekening van de herstelvergoeding van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door landbouwrampen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 20 juli 2000, 6 mei 2002 en 8 november 2007;
- 5° het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aanggericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest.

Art. 31. De schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan vóór 1 januari 2020, worden afgehandeld conform de bepalingen die van kracht waren voor deze datum.

Art. 32. Artikel 1 tot en met 23, artikel 25 tot en met 27, en artikel 30 en 31 van dit decreet treden in werking op 1 januari 2020.